

Una deficient gestió municipal

Davant la manca absoluta de manteniment de l'autovia que enllaça la sortida Girona-Sud de l'AP-7 amb Girona i Salt, vaig tenir ocasió de fer una consulta amb el Ministeri de Foment i amb el Departament de Territori i Sostenibilitat, i tots dos organismes varen confirmar que aquesta autovia va ser traspasada ja fa uns anys per l'Estat als dos ajuntaments, en el tram que travessen cada municipi.

A diferència del més recent acord entre el Ministeri i la Generalitat per al traspàs a l'administració autonòmica de la variant de de la N-II al seu pas per Girona, Quart, Fornells i Sant Julià de Ramis (l'anomenada "variant de Sant Daniel"), un cop acabada l'ampliació de l'AP-7, que ara comparteix el seu traçat amb l'A-2 entre Fornells i Vilafreser, aquella altra via va ser transferida als ajuntaments amb criteris més que discutibles, sobretot tenint en compte que enllaça una autopista de la xarxa estatal i una carretera de la xarxa bàsica de la Generalitat (C-65, de Girona a Llagostera).

En tot cas, si ara és una via municipal, no és acceptable que el seu manteniment sigui pràcticament inexistent en un i altre municipi. No es pot entendre que no es faci cap manteniment de l'asfaltatge o la senyalització horitzontal i vertical de la via, que hi hagi tanques de seguretat (biondes) deteriorades des de fa anys i que no es reparen o que la vegetació impedeixi sovint llegir la retolació informativa. I és més que dubtós que hi hagi cap previsió a mitjà o llarg termini per fer el manteniment, per exemple, dels dos importants viaductes existents a l'alçada de l'Avellaneda i del Mas Xirgu, tots dos dins del terme municipal de Girona.

També és més que discutible el tancament permanent amb pilones o barreres, de determinats carrers allunyats del centre històric o comercial (on això pot ser molt més justificat), de manera que, en la pràctica, suposen una privatització de la via pública. És el cas, per exemple, del carrer Oriol Martorell, que travessa el sector de les antigues casernes de Girona, del carrer Marfà a Santa Eugènia o del carrer Turó de Can Ponç a Montilivi, on de vegades fins i tot s'impedeix l'accés a bicicletes. L'Ajuntament afirma que alguns d'aquests carrers són privats però, a més de tenir placa municipal amb el nom de la via, apareixen en el Pla d'ordenació urbanística com a vials públics, que és el que en últim extrem determina el seu caràcter públic o privat. Perquè una cosa és la pacificació del trànsit, en la qual de ben segur que la majoria de ciutadans i ciutadanes podem estar d'acord, i una altra molt diferent i força més discutible la privatització d'espais públics.

Un altre tema que demostra una més que dubtosa gestió municipal per part de l'ajuntament gironí en temes d'urbanisme i de via pública és el fet que en diversos barris s'hagin instal·lat, per part d'una coneguda empresa de telefonia (Telefónica-Movistar), noves línies de fibra òptica amb cables de secció considerable i grans caixes de connexió, en els mateixos pals on des de fa dècades existien altres línies de telèfon, la qual cosa dóna una imatge absolutament tercermundista del que hauria de ser la més avançada tecnologia en comunicacions per cable, i perjudica molt seriosament l'estètica d'aquests sectors urbans i de les seves edificacions, sense que l'Ajuntament obligui l'empresa a soterrar aquestes línies, com ja fa temps que ho fan altres companyies de telecomunicacions (Ono entre altres) en diferents zones de la ciutat.

Jordi Córdoba